



©ESKY

דף קריאה לשבת!

האשה המבגרת ביותר

"אמא, מי זו האשה המבגרת הזאת, שכלם מברכים אותה לשלום?", שאלה צרויה את אמא.

זה היה בסוף ארבעים שנות הנדודים במדבר. בני ישראל כבר עמדו להכניס לארץ ישראל. כל הגברים שיצאו ממצרים כבר מתו במדבר. אבל האשה הזאת האריכה ימים יותר מכלם.

"זו שרח בת אשר!", לחשה אמא.

"אה, ספרת לנו עליה", קראה צרויה. "היא זו שפשתינה ילדה קטנה נגנה בכנור ושרה עוד יוסף חי כדי לבשר ליעקב שיוסף בנו חי והוא מלך במצרים".

"נכון", אמרה אמא.

"אבל מאז עברו המון שנים", התפלאה צרויה. "רגע, אני עושה חשבון. מאתיים ועשר שנים היינו במצרים. עוד ארבעים שנה במדבר. מה, היא כבר בת יותר ממאתים וחמש שנה?!"

"ממש כך", ענתה אמא. "סבא שלה, יעקב אבינו, ברך אותה באריכות ימים, והברכה מתקיימת".



”זֶה מִדְּהִים!” הִתְרַגְּשָׁה צְרוּיָה. ”בְּעֵצָם הִיא הִיחִידָה שְׁעֵדִין חִיָּה מִלִּפְנֵי הִירִידָה לְמִצְרַיִם!”.

”כֵּן”, אָמְרָה אִמָּא וְהוֹסִיפָה: ”כַּאֲשֶׁר מִשָּׁה בָּא לְסַפֵּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהַשָּׁמַיִם שָׁלַח אוֹתוֹ לְגַאֵל אוֹתָם מִמִּצְרַיִם, לֹא יָדְעוּ אִם לְהֶאֱמִין לוֹ. הִלְכוּ אֶל שְׂרַח בֶּת אֲשֶׁר וְשָׂאֲלוּ אוֹתָהּ. כְּשֶׁשָּׁמְעָה שְׂרַח שֶׁמִּשָּׁה אָמַר אֶת הַמַּלְאָכִים ‘פִּקְדוֹתַי אֶתְכֶם’, אָמְרָה: זֶה הַגּוֹאֵל! אֶת הַסִּימָן הַזֶּה נָתַן לָנוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ, שְׁמִי שְׁעֵתִיד לְגַאֵל אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם יֹאמַר אֶת הַמַּלְאָכִים הָאֵלֶּה”.

”עֲכָשׁוּ אֲנִי מְבִינָה לָמָּה כָּלֵם מְכַבְּדִים אוֹתָהּ כָּל כָּד”, אָמְרָה צְרוּיָה. ”וְזֶה עוֹד לֹא הַכֵּל”, הִמְשִׁיכָה אִמָּא. ”לִפְנֵי הִיִּצְיָאָה מִמִּצְרַיִם רָצָה מִשָּׁה לְקַיֵּם אֶת הַהִבְטָחָה שֶׁאֲבוֹתֵינוּ הִבְטִיחוּ לְיוֹסֵף, שֶׁיַּעֲלֶה אוֹתָהּ עִמּוֹתָיו אִתָּם. מִשָּׁה יָדַע שֶׁהַמִּצְרַיִם הַכְּנִיסוּ אוֹתָהּ אֶרֶזוֹ שֶׁל יוֹסֵף לְנַהֵר הַנִּילוֹס, אֲבָל לֹא יָדַע בְּאִיזָה מְקוֹם.

שׁוּב בָּאָה לְעִזְרָתוֹ שְׂרַח בֶּת אֲשֶׁר. הִיא זָכְרָה אֵיפָּה בְּדִיוֹק הַטָּמֶן אֶרֶזוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְאָמְרָה זֹאת לְמִשָּׁה, וְכָד יִכְלְנוּ לְקַחֵת אֶתְנוּ אֶת הָאֶרֶזוֹן כְּדִי לְקַבֵּר אֶת יוֹסֵף בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּשִׂכְמָם”.

שְׂרַח בֶּת אֲשֶׁר זָכְתָה לְהַכְנִיס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְגַם בְּאֶרֶץ הַיְתָה עוֹד שָׁנִים רַבּוֹת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, שֶׁהִיא לֹא נִפְטְרָה אֶלָּא נִכְנָסָה בְּחִיָּה הַיִּשְׂרָאֵלִי לְגוֹן הָעֵדוּן, וְשָׁם יֵשׁ לָהּ הַיִּכָּל מִיַּחַד, שֶׁאֲלֵיו נִכְנָסוֹת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקוֹת.

(על פי שמות רבה פרשה ה, סימן י"ג.
מסכת סוטה, דף י"ג, עמוד א').

כִּיצַד קִרְאתִי?